

hvad der her er udtalt. Beløbet ydes en Gang for alle, og stilles til Raadighed fra Statens Side, for at gøre Tjeneste for Foreningen som Erstatning for en Grundfond. Uden en saadan vilde Foreningen ikke være tilstrækkelig solid til at kunne frembyde Sikkerhed for de assurerede; for at sætte Sagen i Scene, maa det derfor erkendes, at det kan være begrundet, at der ydes en Bistand fra Statens Side. I øvrigt skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa en enkelt Sætning i Skrivelsen, nemlig den, at det mulig vil vise sig hensigtsmæssigt, „at den ovennævnte Forsikring ubdvides til tilfælde at omfatte Forsikring mod Tab og Skade under Transport ad Søvejen til Karantænestedet“. Det er det naturlige, at Eksporthøren kan tegne sin Assurance paa Afsendelsesstedet under et, saaledes at den dækker saavel mod Søskade som mod Faren for Tab i Karantæneanstalten. Hvorledes den hele Ting i øvrigt nærmere skal ordnes, bliver en Sag, som vi maa lægge i Indenrigsministerens Haand.

Jeg gaar derefter til § 27, hvor der findes et Par Endringsforslag vedrørende Indenrigsministeriet. Det første er Nr. 154, der drejer sig om en forandret Affattelse af Teksten for de rentebærende Laan til Hede-kommuner. Der var med Hensyn til dette Spørgsmaal nogen Uklarhed ved 2den Behandling, og Ministeren har derfor fremsendt en Skrivelse, der findes blandt Bilagene under Nr. 114, hvori han nærmere gør Rede for de Vilkaar, hvorunder Bevillingen tænkes anvendt. Laanene skulle forrentes med $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig, de ere afdragsfri i fem Aar, men skulle derefter afdrages og forrentes med 5 pCt. aarlig saaledes, at $3\frac{1}{2}$ pCt. beregnes som Rente og Resten som Afdrag. Laanene kunne ydes ikke alene til Opdyrkning af Hedeodder, men ogsaa til Opdyrkning af Moselodder. De Vilkaar, som her ere anførte, saavel som Affattelsen af Teksten, har Udvalget tiltraadt. — Det sidste Endringsforslag til § 27 er Nr. 156 og angaar et Laan til Esbjerg Kommune paa indtil 350,000 Kr. Det er Rosinen i Bølgeenden; jeg beklager, at Esbjergs udmærkede Repræsentant (Bluhme) ikke er til Stede i Dag; jeg tør haabe, at han vilde have udtalt, at Finansudvalget har gjort sig fortjent til en kaligrafiseret Takadresse fra Esbjerg og dets Repræsentant for den Foranstaltning, som her er bleven sat i Værk. Siden 2den Behandling, da vi talte om Tilskuddet til Esbjerg Kommune — der var den Gang foreslaaet et Bidrag som Gave, ikke som Laan — har Finansudvalget modtaget yderligere Oplysninger

fra Esbjerg Soqneraad, og har faaet den Opfattelse bestyret, som allerede tidligere var til Stede, at der i Virkeligheden maa synes at være ekseptionelle Forhold derovre, og at der er Grund til, at Staten yder Kommunen en Hjælp, — men vel at mærke ikke som Hjælp som Gave, men en Hjælp som Laan, der skal forrentes og afdrages. At Kommunen i sig selv bør være i Stand til og er i Stand til at dække sine Udgifter og skaffe Midler til at forrente og afdrage de Penge, der medgaa til nødvendige Arbejder, er der ingen Tvivl om. Paa den anden Side, naar Staten vil yde Hjælp, er det naturligt at gøre det paa de billigst mulige Vilkaar, navnlig saaledes, at Staten overlader Pengene til Kommunen, uden selv at have nogen Fortjeneste derved. De Vilkaar, her ere opstillede, ere de samme, som bleve fastsatte i Loven af 10de April i Fjor angaaende Laan til Kommuner til Jærnbaneanlæg, nemlig $4\frac{1}{2}$ pCt. om Aaret, hvoraf de $3\frac{1}{2}$ Rente og Resten Afdrag. Der kan udbetales i alt et Beløb af indtil 350,000 Kr., hvilket er den Sum, som oprindeligt har været nævnt af Kommunen selv. For det kommende Aar er der sat 150,000 Kr., og Tanken er da, at der eventuelt i hvert af de to følgende Finansaar vil kunne ydes yderligere 100,000 Kr. Men naar Staten gør dette, kan den paa den anden Side kræve, at Esbjerg ogsaa sætter sine finansielle Forhold paa en saadan Fod, at der er Sikkerhed for, at Kommunen vil være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser. Allerede ved 2den Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at Hovedgrunden til, at Esbjerg Kommune er vanskelig stillet i finansiell Henseende, er at søge i Kommunens ganske forældede og urimelige Bestatningsystem. Jeg gjorde opmærksom paa, at der helt mangler en passende Grundstat. Kommunen er henvist til at søge saa godt som al sin Indtægt gennem Formue- og Lejlighedsstat, og den er derved ude af Stand til at ramme Værdier, som ellers fornødtigvis burde være skattepligtige til Kommunen. Man maa ikke glemme, at det er for en væsentlig Del Grundejendommene, som nyde Fordel af, og som stige i Værdi ved disse store Arbejder, som kræve saa betydelige Pengemidler. Esbjerg Kommune skulde have gjort det samme, som Sundbyernes Kommune gjorde, den Gang den for tre Aar siden blev stilt ud som selvstændig Kommune. Der blev den Gang straks udvirket en Lov om Indførelse af Grundstat, en Lov af 14de April 1893. Forudsætningen for dette Laans Ydelse, er derfor den, at den højtærede Minister i